

تحلیل و بررسی نقش عوامل توپوگرافی و مرفوژنز در خندق زایی (مطالعه موردی: دامنه‌های شمالی قوشه داغ بین اهر و مشکین شهر)

مریم بیاتی خطیبی - استادیار گروه پژوهشی جغرافیا، دانشگاه تبریز

پذیرش مقاله: ۸۱/۱۲/۲۲

چکیده

به لحاظ شرایط حاکم و وجود بستر مساعد (از نظر لیتولوژی، پدولوژی و توپوگرافی)، دامنه‌های شمالی قوشه داغ از نظرو وقوع حرکات توده‌ای (لغزش و ریزش و...) از ناپایدارترین و همچنین از نظر تشکیل و توسعه خندق‌ها، از مستعدترین مناطق محسوب می‌شود. در اثر تشکیل و توسعه خندق‌ها در منطقه مقدار زیادی از خاک‌های قابل کشت سطوح شیب‌دار در اختیار شبکه‌های زهکشی قرار می‌گیرند. به همین دلیل بررسی و مطالعه دقیق علل تشکیل و توسعه خندق‌ها در منطقه از اهمیت زیادی برخوردار است. در بررسی علل و عوامل خندق‌زایی، نقش عوامل مرفوژنز و توپوگرافی همواره مد نظر قرار دارد. شیب و طول دامنه، اختلاف ارتفاع، شکل دامنه به عنوان مهم‌ترین عوامل توپوگرافی در نحوه جریان رواناب‌ها و افزایش و یا کاهش قدرت فرسایش‌دهی آنها نقش عمده‌ای ایفاء می‌کند. در مقاله حاضر از طریق روش‌های کمی، رابطه عوامل توپوگرافی در توسعه سر خندق‌ها مورد تجزیه و تحلیل کمی قرار گرفته است. نتایج حاصل از این تجزیه و تحلیل‌ها نشان می‌دهد که سهم طول دامنه در طول شدن خندق‌های منطقه به مراتب بیش از سایر عوامل توپوگرافی دخیل در رشد خندق‌ها است؛ به طوری که اگر طول دامنه افزایش یابد و سایر عوامل ثابت نگاه داشته شوند، پتانسیل فرسایش خاک در سطوح شیب دار ۲/۵ برابر افزایش خواهد یافت. سهم دامنه‌های مقعر که در اثر عمل برفساب و لغزش (و یا به نحوی در اثر تغییر در شیب دامنه‌ها) پدید می‌آیند، در تشکیل و توسعه خندق‌های منطقه قابل توجه است. خندق‌های متعددی که در پای چنین دامنه‌هایی پدید آمده‌اند از نقش و سهم مهم دامنه‌های مذکور در تشکیل و توسعه خندق‌ها حکایت می‌کنند.

واژگان کلیدی: فرسایش خندقی، خندق‌زایی، فرسایش، تولید رسوب، فرسایش خاک، عوامل

توپوگرافی، دامنه‌های شمالی قوشه داغ

مقدمه

در کوهستان‌های نیمه خشک، توزیع ناهمگن پوشش گیاهی، آشفته شدن سطوح دامنه‌ها و مدیریت غیر اصولی زمین توسط انسان و همچنین تأثیر عوامل زمین‌شناسی، پدولوژیکی و اقلیمی، سرعت تغییرات مکانی را افزایش داده و

ویژگی‌های فیزیکی و هیدرولوژیکی دامنه‌ها را به‌طور قابل ملاحظه‌ای دگرگون ساخته است. فرسایش خندقی (درنواحی مذکور با مواد سطحی غنی از مارن و شیل که استعداد پایینی برای کشاورزی دارند) به عنوان فرآیند غالب و عامل اصلی آشفستگی سطوح شیب‌دار محسوب می‌شود. خندق‌ها^۱ که در بیشتر موارد به عنوان شاخصه‌های عمده تغییرات محیطی در نظر گرفته می‌شوند، به لحاظ رشد سریعی که دارند از اشکال عادی فرسایش بشمار نمی‌آیند (هت وایت و همکاران ۱۹۹۰، ص ۶۷ - ناختر گاله و همکاران ۲۰۰۱، ص ۲۰). به همین دلیل بررسی شکل خندق‌ها و علل و نحوه تشکیل و توسعه آنها و همچنین عوامل تسریع کنندهٔ پسروری سرخندق‌ها در شیب‌های طبیعی از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است.

توسعهٔ سرخندق‌ها طی زمان گاه چنان سریع صورت می‌گیرد که با هیچ تدبیری نمی‌توان رشد سریع آنها را کنترل نمود؛ بنابراین برنامه‌ریزان محیطی به منظور جلوگیری از خسارات وارده و یا به حداقل رساندن آنها، ابتدا باید مرفولوژی خندق‌ها را مورد مطالعه و میزان گسترش سرخندق‌ها را در مقیاس زمانی جهت پیش‌بینی گسترش سرخندق‌ها مورد ارزیابی قرار دهند تا بدین طریق امکان پهنه‌بندی و ممیزی مناطق حساس به فرسایش خندقی فراهم گردد. از طرف دیگر، چنین مطالعه‌ای به برنامه‌ریزان اجازه می‌دهد که در استراتژی خود از تنش میان کاربری و مکانیسم‌های طبیعی جلوگیری نمایند.

در منطقهٔ مورد مطالعه، فرسایش خندقی به عنوان نوع ویژه‌ای از فرسایش^۲ زمین باعث تلف شدن خاک، آشفستگی در جریان رواناب‌ها، رسوبگذاری در بستر رودخانه‌ها، کاهش در بازدهی تولیدات کشاورزی، خسارت به جاده‌ها و مزارع و همچنین گاه موجب وارد آمدن خسارت زیاد به آثار تاریخی واقع در نواحی مرتفع شده و در بیشتر موارد خود تأسیسات انسانی یاد شده عامل پدید آمدن و فعال شدن فرسایش خندقی در منطقه می‌شوند. در بخش‌های شمالی قوشه داغ (بین اهر و مشکین شهر) علیرغم گسترش زیاد خندق‌ها (شکل شماره ۱) و حساسیت منطقه نسبت به خندق‌زایی و همچنین حساسیت دامنه‌ها به تغییرات نوع کاربری - بدون توجه به پیچیدگی‌های مکانیسم‌های حاکم - تاکنون هیچ تحقیقی برای ارزیابی پتانسیل خندق‌زایی و عوامل تشدید کننده آنها صورت نگرفته و هنوز هم برنامه‌های عمرانی با محوریت انسان و بدون توجه به فرآیندهای حاکم در بخش‌های شیب‌دار منطقه صورت می‌گیرد.

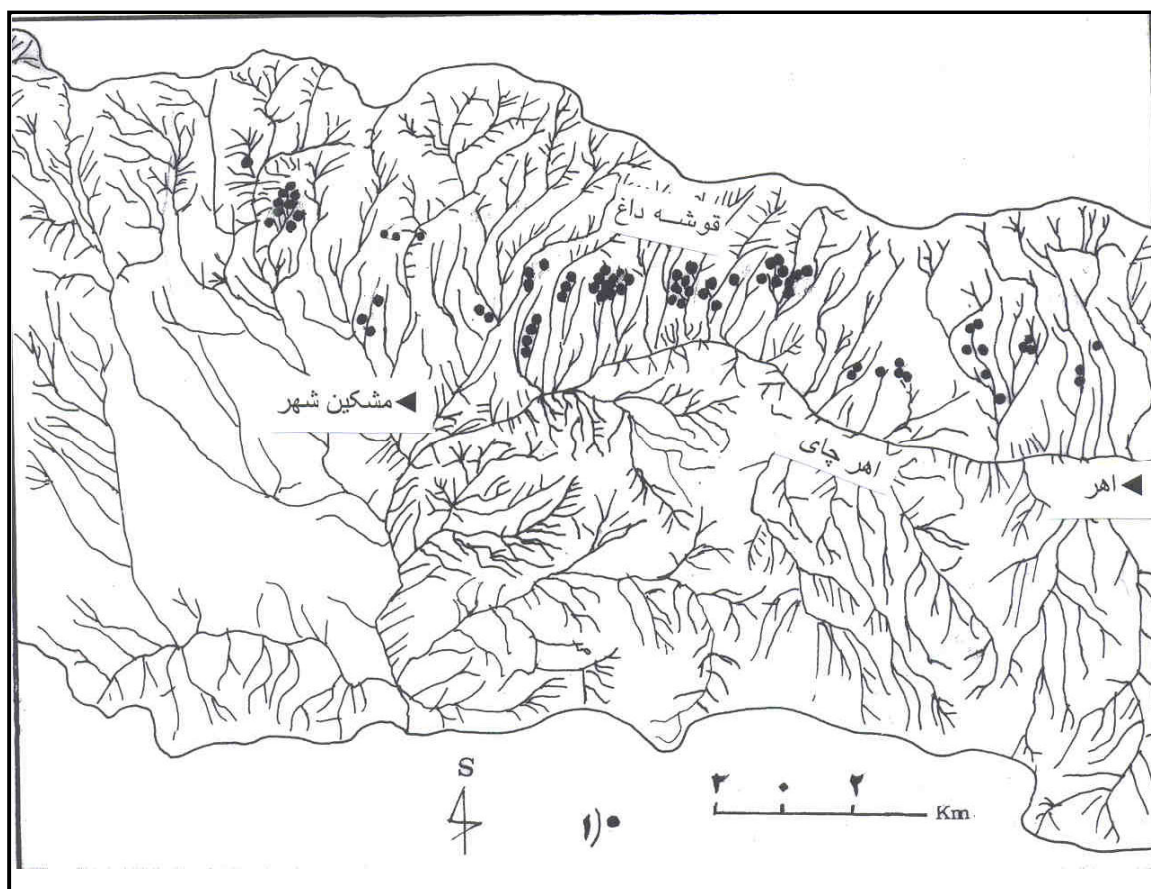
موقعیت جغرافیایی و ویژگی‌های توپوگرافی و لیتولوژیکی منطقهٔ مورد مطالعه

دامنه‌های شمالی قوشه داغ در شمال‌غربی ایران و ناحیهٔ مورد مطالعه در محدودهٔ جغرافیایی ۳۸° ۱۵' تا ۳۸° ۳۰' عرض شمالی و ۴۷° ۰۰' تا ۴۷° ۳۸' درجهٔ طول شرقی گسترده شده است. رشتهٔ قوشه داغ در جهت شرقی - غربی

۱- خندق، آبراهه‌ای است نسبتاً دائمی که جریان‌های موقت آب در هنگام بارندگی از آن می‌گذرد و مقدار بسیاری زیادی رسوب در خود حمل می‌کند (رفاهی ۱۳۷۵، ص ۱۰۰)

گسترش یافته و بلندترین نقطه ارتفاعی آن قوشه داغ با ارتفاع ۳۱۴۹ متر است که در بخش شرقی به سبلان می پیوندد (شکل شماره ۲). توپوگرافی منطقه از تنوع خاصی برخوردار می باشد که این تنوع مدیون ساختار زمین شناسی، فعالیت های تکتونیکی و پشت سر گذاشتن دوره های مختلف اقلیمی است.

شکل ۱- پراکندگی خندق ها در دامنه های شمالی قوشه داغ

پراکندگی خندق ها

برونزدهای سنگی رشته قوشه داغ شامل سنگ های آذرین و رسوبات دوره کرتاسه (واحد های آهکی که در غرب منطقه برونزد نموده اند) می باشد که اغلب ارتفاعات منطقه را تشکیل می دهد.

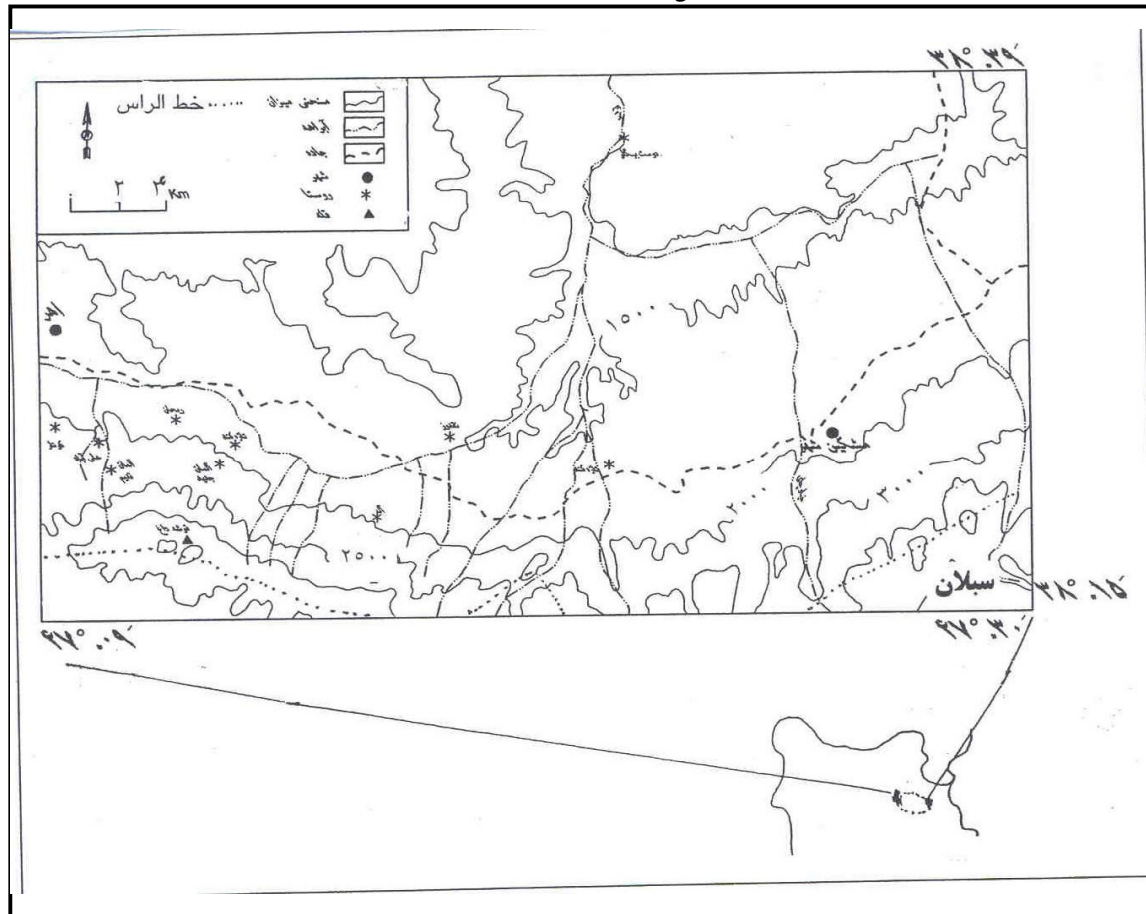
رسوبات اوایل کواترنر^۱ که عمدتاً متشکل از کنگلومراها^۲ می‌باشند، به سهولت توسط چینه‌بندی ناجور و مرفولوژی هموار قابل تشخیص‌اند و اغلب در دره‌ها و فرورفتگی‌ها رسوب نموده‌اند. در کف خندق‌های عمیق منطقه که اغلب در روی تراس‌های قدیمی^۳ تشکیل شده‌اند، می‌توان شاهد رخنمون رسوبات مذکور بود. آبرفت‌های قدیمی^۴ منطقه که از ضخامت زیادی برخوردارند (یکصد متر)، تا کناره دامنه‌ها و گاه تا ارتفاعات بالا گسترده شده‌اند. آبرفت‌های مذکور با تغییرات اقلیمی بعد از پلیستوسن، خصوصاً شرایط اقلیمی حاکم در هولوسن^۵ در رابطه بوده و احتمالاً نتایج وقوع سیلاب‌های عظیم ناشی از تغییرات اقلیمی اواخر کواترنر می‌باشند. آبرفت‌های قدیمی به لحاظ ویژگی‌هایی که دارند (هنوز به استحکام کامل نرسیده‌اند) در شرایط کنونی زمینه مساعدی برای وقوع لغزش‌ها و خندق‌زایی در منطقه فراهم ساخته‌اند.

کوهستان مرتفع قوشه‌داغ توسط آبراهه‌ها و شعبات اهر چای عمیقاً بریده شده است. چنین برشی‌هایی یکنواختی دامنه‌ها را بر هم زده و در اثر آن دماغه‌ها و جلو آمدگی‌هایی در نقاطی که شعبات به اهر چای می‌پیوندند بوجود آمده است (حوالی نقدوز). در محل تلاقی دامنه‌های سنگی (زمین‌های متشکل از سنگ‌های بازالت و آندزیت)، و زمین‌های نسبتاً هموار (متشکل از آبرفت‌های قدیمی) شیب دامنه‌ها بسیار تند است (در بخش شرقی بیش از ۶۰ درصد)؛ در حالی که شیب دامنه‌ها در بخش غربی به مراتب کمتر از بخش شرقی منطقه است.

منطقه مورد مطالعه توسط رودخانه اهر و قره سو زهکشی می‌شود. عمق رودخانه اهر بیش از یکصد متر و شیب آن از ۱/۹ تا ۴ درصد متغیر است. ساختار زمین‌شناسی منطقه طوری است که امکان تشکیل سفره‌های زیرزمینی متعدّد وجود ندارد؛ اما حضور گسل‌های متعدّد موجب شده تا آبخانه‌های موقت فراوانی در سراسر منطقه تشکیل گردند. این آبخانه‌ها در فصل بهار از آب پر شده (از آب‌های ناشی از آبذوبان و بارندگی‌ها) و در پای دامنه‌ها موجب ظهور چشمه‌های کوچک متعدّدی می‌گردند (بیاتی خطیبی ۱۳۷۹، ص ۲۵۴).

-
- 1- Quaternary
 - 2 - Conglomerate
 - 3 - Old Terraces
 - 4 - Old Alluvium
 - 5 - Holocene

شکل ۲- موقعیت منطقه مورد مطالعه

از نظر اقلیمی، منطقه قوشه‌داغ جزء نواحی نیمه‌خشک با متوسط بارندگی ۳۵۰ میلی متر در سال می‌باشد که نزدیک به ۵۰ درصد از آن در فصل بهار نازل می‌شود (بیاتی خطیبی ۱۳۷۴، ص ۲۴۲ و جهانبخش اصل ۱۳۷۸، ص ۲۷).

روش کار

فرسایش خندقی، فرآیند پیچیده‌ای است که غالباً عوامل مختلف دخیل در آن در ارتباط با یکدیگر عمل می‌کنند. معمولاً فعالیت خندق‌ها با پسروری سرخندق‌ها مشخص می‌گردد. به همین دلیل در مطالعه خندق‌ها بخش سر بیشتر مورد توجه قرار گرفته و در پیش‌بینی نحوه فعالیت خندق‌ها در آینده، میزان پسروری سرخندق‌ها مورد اندازه‌گیری قرار می‌گیرد. به همین منظور می‌توان با اعمال تدابیر ویژه‌ای میزان پسروری سرخندق‌ها را در کوتاه‌مدت و یا درازمدت مورد سنجش و اندازه‌گیری قرارداد.

در مطالعه حاضر جهت اندازه گیری میزان پسروری سرخندق‌ها در کوتاه‌مدت و همچنین برای ارزیابی نقش عوامل مختلف (نظیر جاده‌سازی، کشت غیراصولی و...) در نحوه پسروری سرخندق‌ها، میخ‌هایی در سرخندق‌ها کوبیده شده و بعد از مدت زمان مشخص و گاه بعد از وقوع پدیده مشخصی، خندق‌ها مورد بازدید میدانی قرار گرفته و میزان پسروری احتمالی آنها اندازه گیری شده است. جهت اندازه گیری میزان پسروری سرخندق‌ها در درازمدت از عکس‌های هوایی مربوط به سال‌های ۱۹۶۴ و ۱۹۸۷ (در فاصله زمانی ۳۳ سال) استفاده شده است و عکس‌های هوایی جدید و عکس‌های مربوط به ۳۳ سال گذشته مورد مقایسه قرار گرفته و میزان پسروری اندازه گیری شده و تأثیر ساختارهای انسانی در تشکیل و توسعه خندق‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

در نواحی کوهستانی نقش عوامل توپوگرافی مانند طول، شیب و شکل آن در میزان تلف شدن خاک غیر قابل انکار است. گاه تغییر در وضعیت اولیه بخشی از دامنه‌های طبیعی نظیر تغییر شکل و یا تغییر در شیب می‌تواند میزان تلف شدن خاک را تا چندین برابر افزایش دهد. با توجه به چنین اهمیتی، عوامل توپوگرافی دخیل در فرسایش به‌ویژه در فرسایش خندقی مدنظر قرار گرفته و داده‌های مربوطه (طول دامنه، شیب و...) از نقشه‌های توپوگرافی و عکس‌های هوایی استخراج شده و همراه با داده‌های حاصل از کارهای میدانی توسط نرم افزارهای آماری به‌ویژه Spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

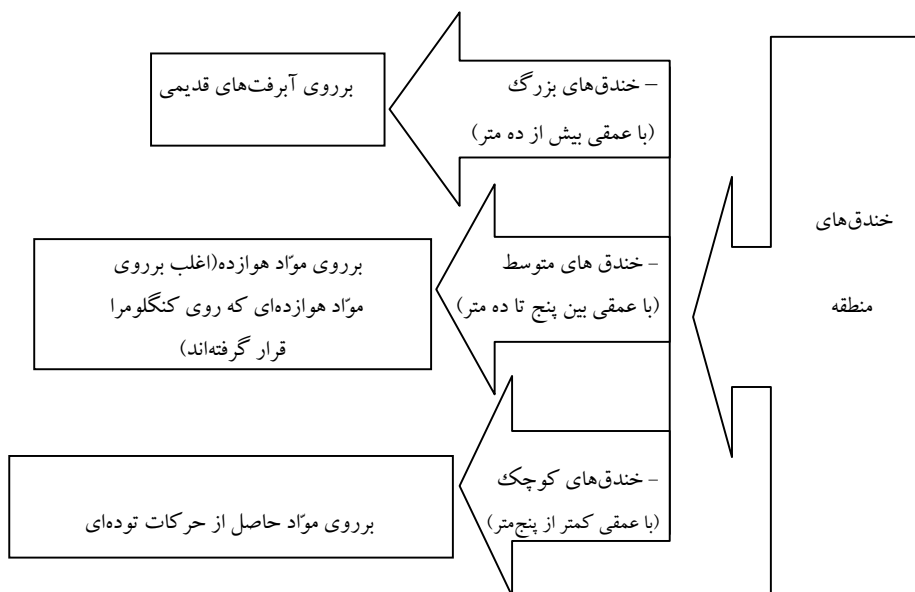
شکل خندق‌ها معرف تأثیر عوامل ویژه‌ای در شکل‌دهی خندق‌ها است. از عواملی که در شکل‌دهی خندق‌ها نقش ایفاء می‌کنند دانه‌بندی مواد سطحی، نوع خاک، بستر لیتولوژیکی و زمین‌شناسی است. برای بررسی دقیق‌تر نقش این عوامل در شکل‌دهی خندق‌ها (نظیر پهنای خندق‌ها، V یا U شکل بودن آنها) تمامی خندق‌های منطقه مورد بازدید میدانی قرار گرفته و نوع خاک و دانه‌بندی آنها مورد مطالعه آزمایشگاهی و میدانی واقع شده است. عمق کلیه خندق‌های منطقه طی عملیات میدانی مورد اندازه‌گیری قرار گرفته و برای بررسی نقش و نوع دانه‌بندی خاک، نمونه‌هایی از خاک‌ها و مواد سطحی که خندق‌ها در روی آنها تشکیل شده، برداشت گردیده و در محیط آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار گرفته است (شکل شماره ۳).

خلاصه و نتیجه‌گیری

ویژگی‌های خندق‌های منطقه

در منطقه مورد مطالعه، دامنه‌های متشکل از مارن، شیل، لوم شنی و لوم (که به‌طور کلی بافت سنگینی دارند) بیشتر در معرض فرسایش خندقی قرار گرفته‌اند. در بخش‌های غربی و میانی منطقه خندق‌های زیادی بر روی آبرفت‌های قدیمی تشکیل شده‌اند. این نوع خندق‌ها دیواره‌های ناپایدار داشته و بسیار فعال هستند و اغلب از چند جهت دامنه‌ها را مورد تهاجم خود قرار می‌دهند و در واقع جزء خندق‌های چند شکلی^۱ بشمار می‌آیند (شکل شماره ۴).

شکل ۳- طبقه‌بندی خندق‌های منطقه براساس عمق کانال فعال

شکل ۴- تشکیل انواع خندق برروی آبرفت‌های قدیمی

(A) تشکیل خندق *V* شکل برروی آبرفت‌های قدیمی با زیر ساخت گرانیت در نزدیکی روستای بهل
 (B) خندق‌های *U* شکل برروی آبرفت‌های قدیمی با زیر ساخت کنگلومرا نزدیک روستای علی آباد
 (C) خندق چند سر بسیار فعال برروی آبرفت‌های قدیمی با زیر ساخت بازالت (و احتمالاً بازالت و کنگلومرا) بین روستای خضر کنده و خداوردی کنده

خندق‌هایی که در روی مواد دانه ریز و نسبتاً سفت شده تشکیل شده‌اند، اغلب به صورت خطی توسعه می‌یابند و از یک جهت پسروی می‌کنند. این نوع خندق‌ها که بسیار طولی‌اند به شکل U می‌باشند (مانند خندق‌های اطراف روستاهای علی آباد) و در بخش سر و دیواره‌های چنین خندق‌هایی حرکات توده‌ای نسبتاً بزرگ به ندرت اتفاق می‌افتد. بنظر می‌رسد که غنای آهن موجود در مواد سطحی در شکل‌گیری خندق‌های U نقش اساسی ایفاء کرده‌اند. در نزدیکی روستاهای دهستان و کوتلر، کانی‌های تیره موجود در آندزیت‌ها اکسیده شده و طی فرآیندهای هوازدگی، آهن موجود در آنها رها گردیده است؛ به همین دلیل خاک‌های موجود در این بخش از منطقه از آهن غنی می‌باشند (شکل شماره ۴).

در بخشی از منطقه، خندق‌هایی که پس از برش لایه‌های نسبتاً تحکیم یافته فوقانی (عمدتاً آبرفت‌های قدیمی) به لایه‌های گرانیت زیرین (گرانیت‌های الیگوسن) رسیده‌اند، دیواره‌هایی تا حد پایدار دارند و به علت استحکام مواد دیواره‌ای، رشد آنها بسیار کند صورت می‌گیرد (شکل شماره ۴). به همین دلیل این نوع خندق‌ها کوتاه و V شکل می‌باشند (خندق‌های تشکیل شده در نزدیکی روستاهای بهل از این نوع هستند).

بررسی نقش عوامل توپوگرافی (شیب، طول دامنه، اختلاف ارتفاع و...) در خندق‌زایی

شیب، طول دامنه، اختلاف ارتفاع و شکل دامنه از جمله عوامل توپوگرافی و مورفولوژیکی هستند که به همراه سایر عواملی نظیر نوع خاک، اقلیم و پوشش گیاهی بر میزان و نحوه جریان‌ها سطحی بر روی سطوح شیب‌دار و در نتیجه در فرسایش بالقوه دامنه‌ها و خندق‌زایی تأثیر عمده‌ای دارند و در مطالعه استعداد خندق‌زایی مناطق همواره مد نظر قرار می‌گیرند. در مقاله حاضر نیز مؤلفه‌های مذکور، به‌ویژه طول دامنه به عنوان یک عامل توپوگرافی در بررسی استعداد مناطق به خندق‌زایی (ایشیم و همکاران ۱۹۹۰، ص ۵۶- بوکارک و کوستاشوک ۱۹۹۷، ص ۲۰۲ و آرتشی بولد ۱۹۹۶، ص ۱۰۰۱) بیش از سایر عوامل توپوگرافی مورد توجه قرار گرفته است.

هرچند که رابطه میان دبی و طول دامنه چندان ساده نیست؛ اما به‌طور کلی می‌توان ابراز داشت که دامنه‌های طولی، جریانات سطحی زیادی که قدرت سایش بالایی را دارند، تولید می‌کنند. در واقع در روی چنین دامنه‌هایی آب‌های زیادی امکان پیوستن به یکدیگر و تشکیل جریان‌های سطحی قوی‌تری را دارند. اگر طول دامنه افزایش یابد و عوامل دیگر ثابت نگاه داشته شوند، پتانسیل فرسایش خاک $2/5$ برابر افزایش می‌یابد (لامارشه ۲۰۰۱، ص ۱۱۷). با توجه به نقش این عامل مهم توپوگرافی در خندق‌زایی، در این مطالعه طول دامنه به عنوان عامل اصلی در نظر گرفته شده و در تجزیه و تحلیل‌های کمی وارد گردیده است.

۱- در بررسی استعداد خندق‌زایی مناطق، بعضی از محققین وجود آهن را به عنوان شاخصه مهمی در ممیزی محل تشکیل و توسعه خندق‌ها در نظر می‌گیرند (باویس ۲۰۰۰، ناختر گاله ۲۰۰۱، تالکن ۲۰۰۱ و واندرکوه، ۲۰۰۰).

در دامنه‌های مقعر که امکان کانالیزه شدن آب‌ها فراهم می‌گردد، عمق جریان‌ات سطحی به طرف پایین دامنه‌ها افزایش می‌یابد. در پای دامنه‌های مذکور که در اثر عمل برفساب (مربوط به اقلیم گذشته) و یا در اثر وقوع لغزش‌های بزرگ پدید آمده‌اند، تشکیل و توسعه خندق‌ها بیش از سایر بخش‌ها بچشم می‌خورد. با توجه به مسیر آبراهه‌های ایجاد شده در پای چنین دامنه‌هایی، خندق‌های مورد نظر در اثر جمع شدن آب‌های سطحی (به صورت همگرا) و در نتیجه قدرت گرفتن آنها تشکیل شده‌اند. در این مورد می‌توان به خندق‌هایی که در پای لغزش‌های سیدلر و افیل تشکیل شده‌اند، اشاره نمود.

با عنایت به نقش عوامل توپوگرافی در خندق‌زایی، در مقاله حاضر سعی شده است که سهم عوامل توپوگرافی در رشد و طولیل شدن خندق‌ها به طور کمی نیز مشخص گردد. به همین منظور ابتدا ضریب همبستگی میان داده‌هایی که از روی عکس‌های هوایی و نقشه‌های توپوگرافی و بازدیدهای میدانی جمع‌آوری شده بودند، مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج درج شده در جدول شماره (۱) نشان می‌دهد که بین طول دامنه و دیگر متغیرها (به غیر از متغیر شیب) همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد^۱.

با توجه به ویژگی‌های منطقه، در بین عوامل مختلف توپوگرافی یک یا دو متغیر توپوگرافی بیشترین سهم را در بزرگ شدن خندق‌ها می‌تواند داشته باشد. به همین دلیل و با هدف ارزیابی نقش متغیرها و انتخاب مهم‌ترین عامل توپوگرافی تأثیرگذار در طولیل شدن خندق‌های منطقه، از رگرسیون چندگانه و از روش مرحله‌ای بهره‌گیری شده است (شکل شماره ۵). نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل‌های کمی نشان می‌دهد که بیش از ۵۳ درصد از تغییرات متغیر وابسته، یعنی طول خندق، به وسیله متغیر طول دامنه (X_2) تبیین می‌شود ($RSquare=0.53053$). بنابراین با توجه به تجزیه و تحلیل‌های آماری می‌توان مدل نهایی را به صورت زیر طرح نمود:

رابطه (۱)

$$Y=9.255+0.324 X_1+0.569 X_2$$

بررسی رابطه یکایک متغیرها با طول خندق‌ها می‌تواند تصویر روشن‌تری از نقش عوامل توپوگرافی در بزرگ شدن خندق‌های منطقه ارائه دهد. نمودارهایی که به همین منظور ترسیم شده (شکل شماره ۶: A, B, C, D) چنین ارتباطی را به خوبی نشان می‌دهند. همچنان که در نمودار A نیز مشاهده می‌شود، ۳۶ درصد از تغییرات طول خندق‌ها مربوط به اختلاف ارتفاع ۰/۰۱ درصد مربوط به متغیر شیب (نمودار C)، ۲۳ درصد مربوط به فاصله سرخندق از خط الرأس (نمودار D) می‌باشد. در بین عوامل انتخابی عامل طول دامنه با ۵۰ درصد سهم، بیشترین تأثیر را در طولیل شدن خندق‌های منطقه دارد (نمودار B).

۱- این بدین معنی است که بین داده‌های مورد نظر رابطه وجود دارد و محقق مجاز به مطالعه نحوه رابطه بین متغیرهای باشد.

جدول ۱- ضریب همبستگی بین متغیرهای انتخابی X1 (اختلاف ارتفاع) X2 (طول دامنه) X3 (فاصله سرخندق از خط الرأس X4 شیب به درصد) Y (طول خندق) P (سطح معنی داری)

متغیر	X1	X2	X3	X4	Y
X1 P	۱ ۰,۰۰				
X2 P	۰/۴۸۹۹ ۰/۰۰۰	۱ ۰/۰۰			
X3 P	۰/۳۶۳۶ ۰/۰۰	۰/۴۴۹۴ ۰/۰۰	۱ ۰/۰۰		
X4 P	۰/۴۷۲۸ ۰/۰۰	۰/۰۷۳۹ ۰/۰۰	-۰/۳۸۷۴ ۰/۰۰	۱ ۰/۰۰	
Y P	۰/۶۰۳۶ ۰/۰۰	۰/۷۲۸۴ ۰/۰۰	۰/۴۸۲۶ ۰/۰۰	۰/۱۲۱۲ ۰/۰۰	۱ ۰/۰۰

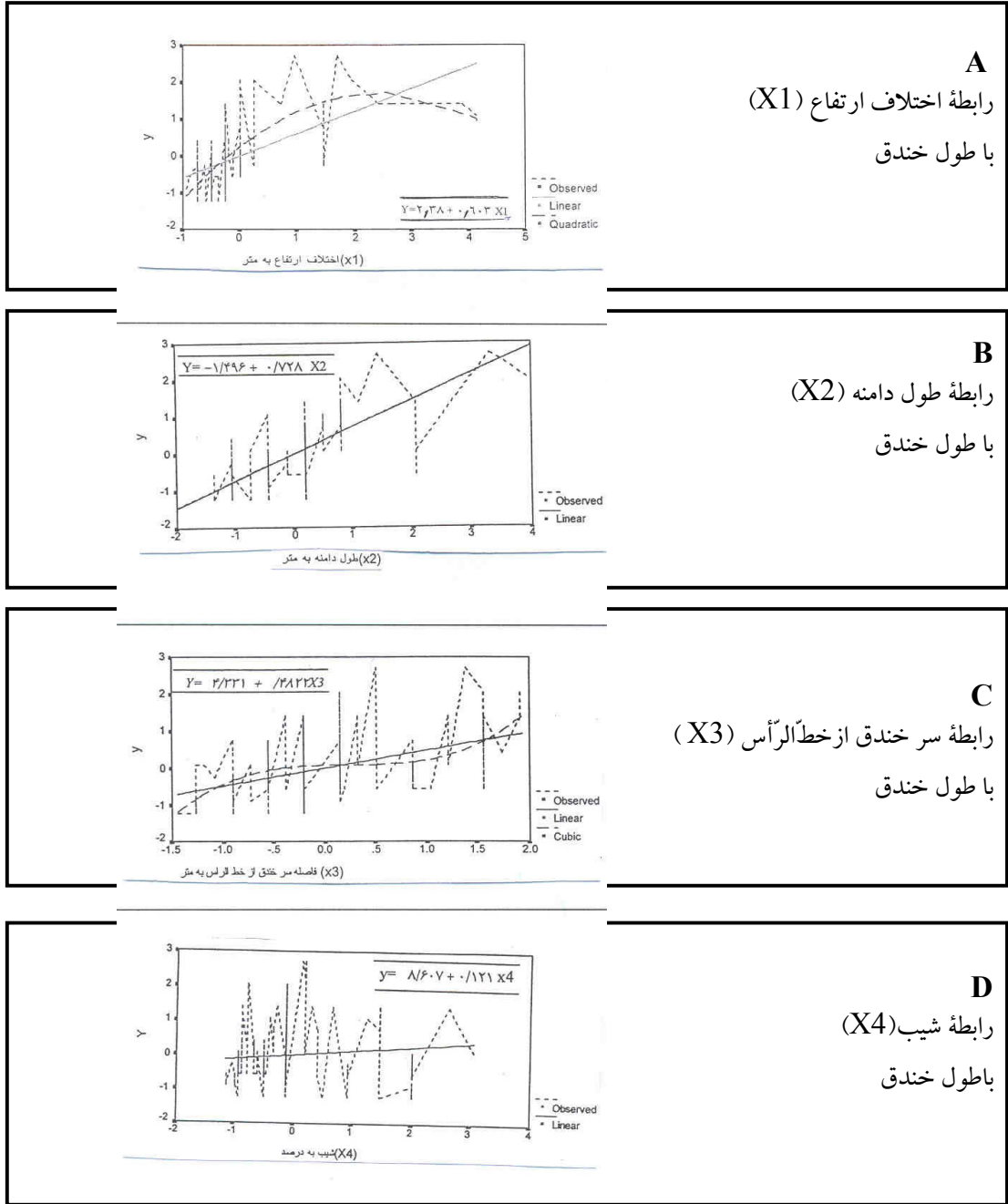
همچنان که در نمودار A ملاحظه می شود، رابطه اختلاف ارتفاع از نوع درجه^۱ (۲) می باشد. این امر بدین صورت است که از ارتفاعات بالاتر از ۱۸۰۰ متری نوع مواد سطحی در سطوح شیب دار منطقه تغییر می یابد. این نوع مواد (اغلب مواد آذرین) در مقایسه با مواد سطحی موجود در ارتفاع پایین تر از ۱۸۰۰ متری، اغلب استعداد کمتری برای خندق زایی از خود نشان می دهند.

نمودارهای مربوط به توزیع و پراکنش متغیرها نشان می دهد (شکل شماره ۷) که از نظر پراکنش متغیرها در اغلب بخش های منطقه یکنواختی وجود ندارد (نمودارها دارای چولگی^۲ می باشند). بنابراین دور از انتظار نخواهد بود که طول خندق ها نیز در کلیه بخش های منطقه (حد اقل تاجایی که بخش اعظم تغییرات طول خندق ها توسط عوامل توپوگرافی تبیین می شود)، متفاوت باشد. در نمودارهای ترسیمی مربوط به تعداد متغیرها، بیشترین چولگی مربوط به پراکنش متغیر اختلاف ارتفاع و کمترین چولگی مربوط به متغیر فاصله سرخندق از خط الرأس می باشد.

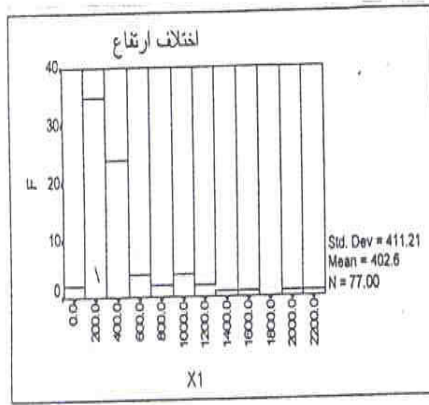
برای طبقه بندی خندق های منطقه از نظر عوامل توپوگرافی تأثیر گذار در خندق زایی، از روش کلاستر^۳ (یا تحلیل خوشه ای) استفاده شده است. با قطع نمودار درختی از فاصله ده واحدی، خندق های منطقه بر اساس متغیرهای توپوگرافی به سه گروه عمده تقسیم بندی شده اند (A, B, C). در واقع خندق هایی که در این سه گروه قرار می گیرند از نظر بعضی از عوامل توپوگرافی تأثیر گذار در طول خندق ها دارای تشابهات و از بسیاری جهات دارای تفاوت هایی نسبت به هم می باشند. در واقع زیر گروه هایی که در تقسیم بندی کلی خندق ها در شکل شماره (۸) مشاهده می شود، به وجود تنوع در عوامل توپوگرافی تأثیر گذار در طول خندق های منطقه اشاره دارند.

1 - Quadratic
2 - Skewness
3- Cluster analysis

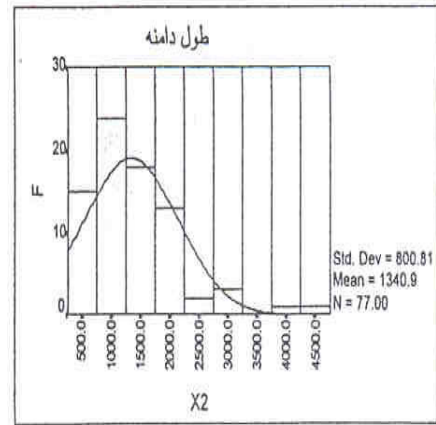
شکل ۵- برازش رگرسیون خطی و منحنی در ارتباط با متغیرهای انتخابی

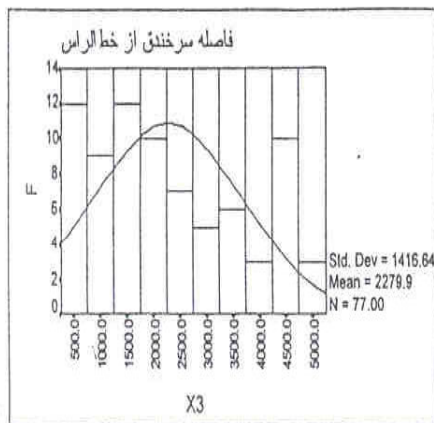
شکل ۶- فرکانس توزیع متغیرهای انتخابی در منطقه در رابطه باویژه گی‌های خندق‌های منطقه

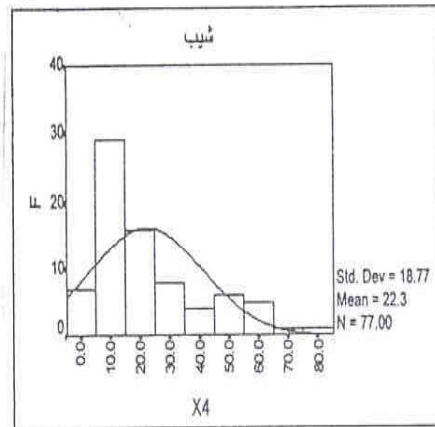
A

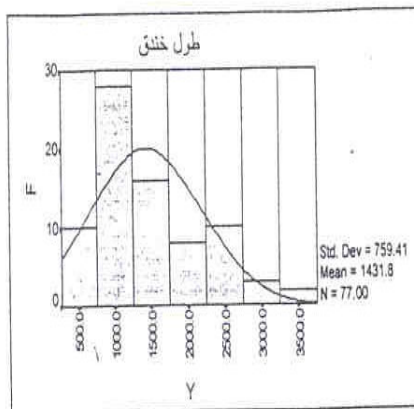
B

C

D

E

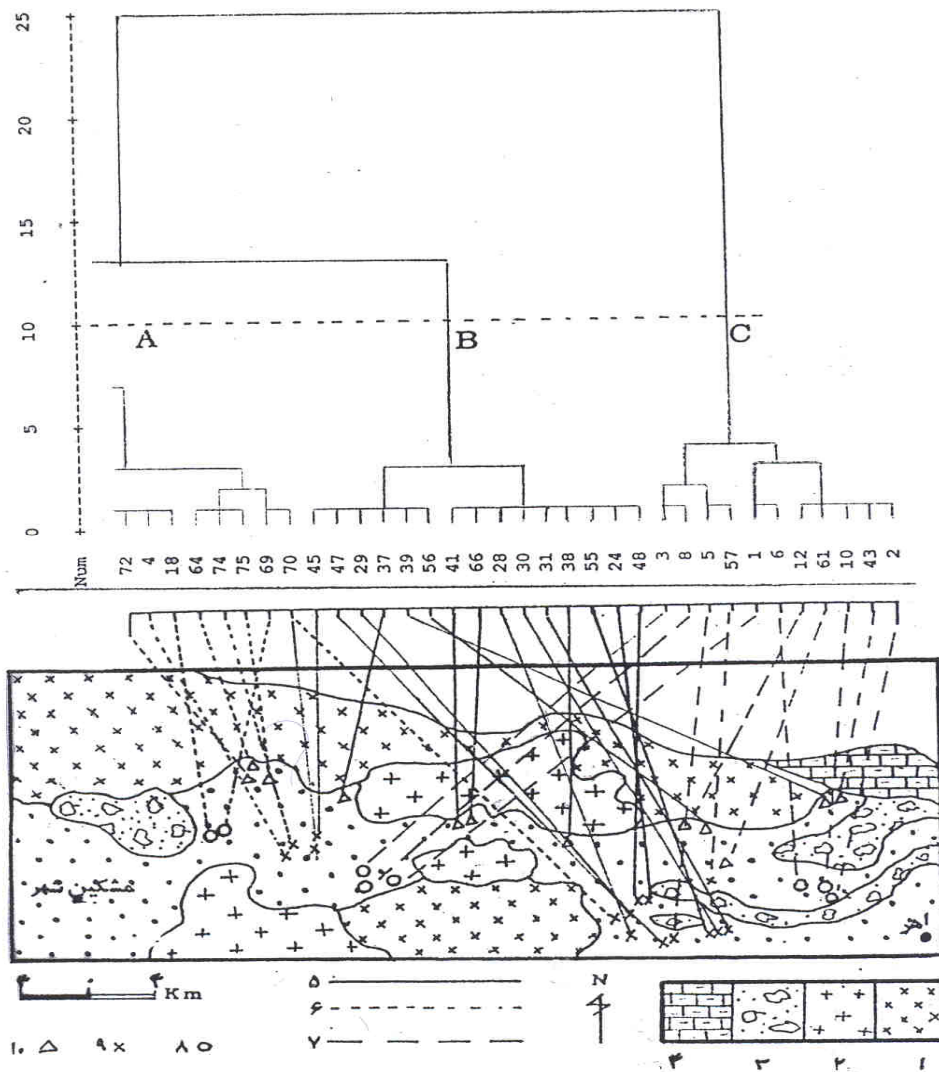
نقش لغزش‌ها در تشکیل خندق‌ها و نقش خندق‌ها در وقوع لغزش‌های منطقه

لغزش‌ها در بخش‌های میانی منطقه (در حوالی روستاهای دوشانلو المبار و کلمبا) به دو صورت کاملاً متفاوت در تشکیل آبکندها^۱ و خندق‌های بزرگ و کوچک نقش ایفاء کرده‌اند. در روستاهای دوشانلو، المبار و کلمبا چندین خندق بر روی مواد حاصل از لغزش که هنوز به‌طور کامل تثبیت نشده‌اند، تشکیل گردیده‌اند (شکل شماره ۸). بنظر می‌رسد که خندق‌های مذکور بعد از وقوع لغزش‌ها در اثر تمرکز آب‌های سطحی در بخش زخم لغزش و روی مواد لغزش یافته تشکیل شده‌اند. در واقع مقعر بودن بخش زخمی که در اثر لغزش در دامنه ایجاد شده (موجب تمرکز و همگرایی جریان‌های سطحی و در نتیجه قدرت گرفتن آب‌های سطحی حاصل می‌شود) و همچنین سست بودن مواد لغزش یافته (می‌توانند به آسانی توسط آب‌های تمرکز یافته انتقال یابند) موجبات تشکیل خندق‌های مذکور را فراهم ساخته‌اند. اختلاف سطحی که در ابتدای وقوع لغزش‌ها بین سطح زمین و مواد لغزش یافته ایجاد می‌شود، از جمله عوامل دیگر در تشدید خندق‌زایی در بخش زبانه لغزش محسوب می‌شود.

با استناد به عکس‌های هوایی (مقایسه عکس‌های هوایی جدید و قدیم) می‌توان به سرعت پستی خندق‌ها به طرف پاشنه دامنه‌ها پی برد. در چنین بخش‌هایی سست بودن آبرفت‌های قدیمی مواد دامنه‌ای را به صورت توده‌ای فرو ریخته است.

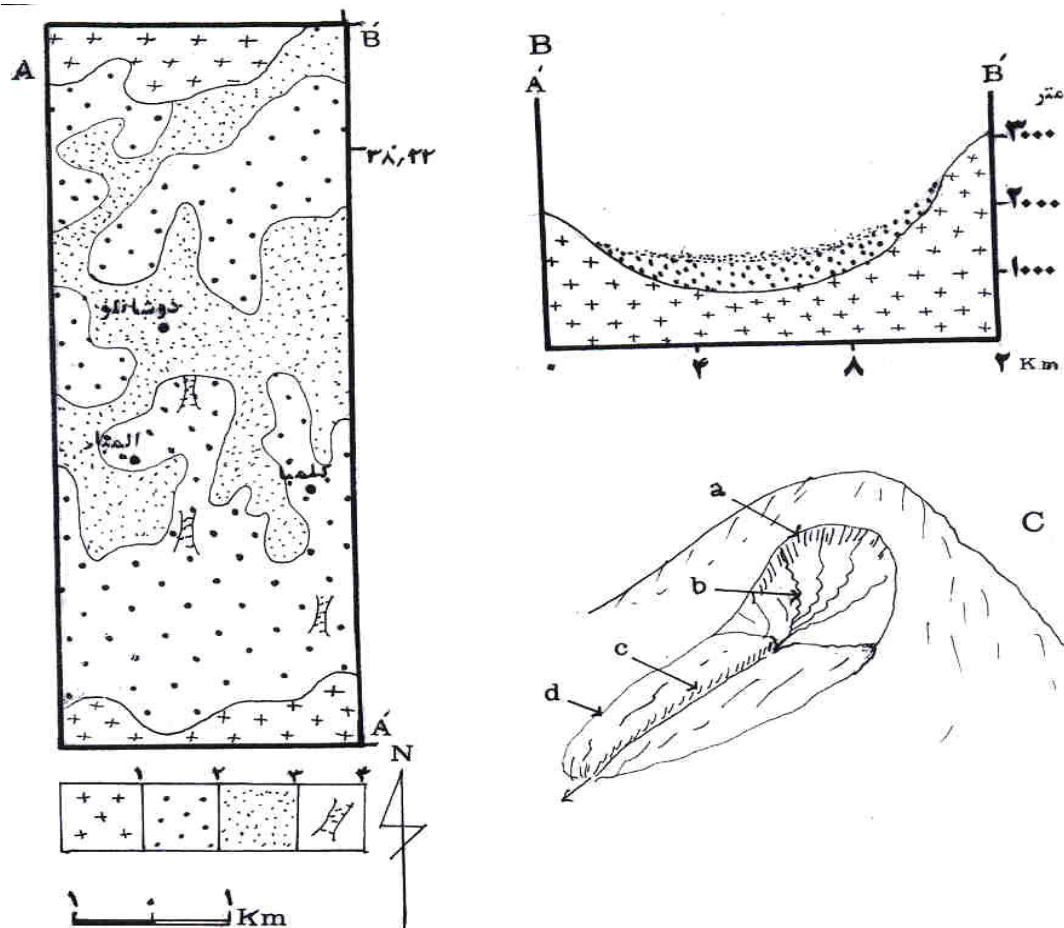
^۱ - Ravin

شکل ۷- طبقه‌بندی خندق‌ها براساس متغیرهای توپوگرافی به سه گروه مختلف (A,B,C)

- (۱) سنگ‌های آذرین (۲) گرانیت (۳) کنگلومرا (۴) آهک و مارن (۵) خندق‌هایی که در گروه B قرار گرفته‌اند.
- (۶) خندق‌هایی که در گروه A قرار گرفت‌اند.
- (۷) خندق‌هایی که در گروه C قرار گرفت‌اند.
- (۸) خندق‌هایی که در مکان‌هایی با اختلاف ارتفاع ۱۵۰۰ متر تا ۷۰۰ متر قرار گرفت‌اند.
- (۹) خندق‌هایی که در مکان‌هایی با اختلاف کمتر از ۲۰۰ متر قرار گرفته‌اند.
- (۱۰) خندق‌هایی که در مکان‌هایی با اختلاف ارتفاع بین ۲۰۰ متر تا ۷۰۰ متر قرار گرفته‌اند.

شکل ۸- پراکندگی و نحوه تشکیل خندق‌هایی که در اثر وقوع لغزش پدید آمده‌اند

A پراکندگی خندق‌هایی که در اثر لغزش تشکیل شده‌اند.

B پروفیل عرضی از محل تشکیل خندق‌های مورد نظر.

C نحوه تشکیل خندق‌ها: a- محل برش b- تمرکز جریان‌های سطحی c- محل تشکیل خندق d- زبانه لغزش
(۱) گرانیت (۲) آبرفت‌های قدیمی (۳) آبرفت‌های نسبتاً جدید (۴) خندق

در روستاهای آله، میزان و خداوردی کندی (شکل شماره ۹) می‌توان شاهد لغزش‌هایی بود که در اثر تشکیل خندق‌ها و برش پاشنه دامنه‌ها توسط خندق‌ها پدید آمده‌اند. این خندق‌ها در روی آبرفت‌های قدیمی با زیرساخت گرانیت تشکیل گردیده‌اند. در چنین مکان‌هایی آب‌های سطحی حاصل از رگبارها و آبدوبان پس از برش سریع بخش‌های فوقانی (برش آبرفت‌های قدیمی) بستر خود را به عمق برده‌اند و با خالی نمودن پاشنه دامنه‌ها موجب وقوع حرکات توده‌ای (به‌ویژه لغزش) شده‌اند.

شکل ۹- وقوع لغزش در دامنه‌ها در اثر تشکیل و توسعه خندق‌ها (تشکیل خندق روی آبرفت‌های قدیمی در نزدیکی روستای خداوردی کندی واقع در چند کیلومتری اهر).

خلاصه و نتیجه گیری

سیستم خندق‌های فعال معمولاً روی مواد غیر مستحکم توسعه می‌یابد و اغلب نتیجه تغییرات اقلیمی، تغییر در الگوی کاربری زمین و تغییر در ویژگی‌های هیدرولوژیکی حوضه‌ها است. مشاهده توسعه خندق‌ها در منطقه اطلاعات بسیار مهمی در مورد فرآیندهای فعال و عوامل ژئومورفولوژیکی کنترل‌کننده تشکیل خندق‌ها و رشد بعدی آنها فراهم ساخته است. بررسی اشکال فرسایشی نشان دهنده تمرکز فعالیت فرسایشی خندقی در بخش سرخندق‌ها است. شکاف‌های انبساطی و گسیختگی‌هایی که در بخش سرودیواره‌ها صورت می‌گیرد، پسروی سرخندق‌ها را امکان پذیر می‌سازد. در طولانی مدت، میزان پسروی خطی در خندق‌ها در واقع حاکی از نقش برجسته بعضی از عوامل کنترل‌کننده نظیر حجم جریان‌های سطحی در نواحی شیب‌دار می‌باشد. این در حالی است که در کوتاه‌مدت نقش

عواملی نظیر میزان رسوبات انباشته شده در بخش انتهایی سرآبراه‌ها و همچنین طول مدت دوره‌های خشکی از حجم رواناب‌های سطحی برجسته‌تر می‌گردد.

در بین شاخصه‌های توپوگرافی، دامنه‌های طویل منطقه بیشترین سهم را در رشد سرخندق دارند. با استناد به این، ضریب تبیین ۰/۵۳ درصد محاسبه شده، این سهم به بیش از نصف سهم سایر شاخصه‌های توپوگرافی می‌رسد. در بعضی از بخش‌های منطقه اختلاف ارتفاع با توجه به سهم ۳۶ درصدی، بعد از طول دامنه از نظر مشارکت در طویل شدن خندق‌ها در ردیف دوم اهمیت قرار می‌گیرد.

نقش دامنه‌های مقعر در تمرکز و کانالیزه شدن آب‌های سطحی و در نتیجه قدرت گرفتن آنها جهت سایش بیشتر قابل ملاحظه است. در پای گودی‌هایی که در اثر لغزش‌های بزرگ و کوچک و همچنین عمل برفساب بوجود آمده‌اند، تشکیل خندق در مقایسه با دامنه‌های محدب بیشتر مشاهده می‌شود.

گسترش سر خندق‌ها با میزان بارندگی نیز رابطه مستقیم دارد؛ به طوری که شکاف‌های موجود در بخش سر خندق‌ها و همچنین در دیواره‌ها، در طول رگبارها توسعه می‌یابند. در اثر ایجاد گسیختگی‌ها و توسعه آنها، بخش‌های دیواره‌ای و سرخندق‌ها فرو می‌ریزند و تکرار چنین فرآیندهایی و همچنین فروریزی آب به صورت افتان در بخش سر، موجب می‌شود که سرخندق‌ها به طرف دامنه‌ها (با سرعت‌های متفاوت) پسروی کنند. میزان پسروی سالانه خندق‌های چند سر و یک سر در منطقه متفاوت است. معمولاً "یک سرها" سالانه یک الی سه متر و "چند سرها" نیم تا یک متر پسروی می‌کنند. در بررسی خندق‌ها توجه به میزان پسروی سرخندق‌ها فوق‌العاده مهم است. در واقع میزان پسروی سرخندق‌ها از شاخص‌های بسیار مناسب و مهم برای ارزیابی میزان تلف شدن خاک در نواحی کوهستانی و محیط‌های حساس به سایش محسوب می‌شود.

از نظر آشفته نمودن دامنه‌های منطقه، خندق‌های "چند سر" از جمله خندق‌های خطرناک بشمار می‌آیند. این خندق‌ها زمانی اهمیت پیدا می‌کنند که پسروی سر آنها (از چند جهت) به طرف مزارع صورت می‌گیرد. چنین خندق‌هایی بسیار فعال هستند و به طور سالانه رسوبات زیادی را وارد رودخانه‌ها می‌سازند.

در منطقه مورد مطالعه، در دهه‌های اخیر کاربری و مدیریت نادرست زمین و چرای بی رویه و مفرط دامنه‌ها به مهم‌ترین عامل تشدیدکننده فرسایش خندقی و در نتیجه به عمده‌ترین منبع رسوبات وارده به رودخانه‌ها تبدیل شده‌اند.

منابع و مأخذ:

- ۱- بیاتی خطیبی، مریم (۱۳۷۹)، بررسی نقش عوامل مورفودینامیک در ناپایداری دامنه‌های شمالی قوشه داغ، پایان‌نامه دکتري، دانشکده علوم انسانی واجتماعی، دانشگاه تبریز، ص ۲۵۴.
- ۲- بیاتی خطیبی، مریم (۱۳۷۹)، نقش برفساب در تغییر دامنه‌های شمالی قوشه داغ. رشد آموزش جغرافیا، شماره ۵۵.
- ۳- بیاتی خطیبی، مریم (۱۳۷۴)، مطالعه اقلیم شمالغرب ایران براساس تحلیل‌های سینوپتیکی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی واجتماعی، دانشگاه تبریز، ص ۲۴۲.
- ۴- جهانبخش اصل، سعید و بیاتی خطیبی، مریم و فرشی فروغ، جواد (۱۳۷۸)، تجزیه و تحلیل سینوپتیکی بارش‌های منطقه شمالغرب ایران، مجله دانش کشاورزی، دانشگاه تبریز، شماره ۱.
- ۵- رفاهی، حسینقلی (۱۳۷۵)، فرسایش آبی و کنترل آن، انتشارات دانشگاه تهران، ص ۵۵۱.
- 6-Archibold,Q.W.1996.A Device for measuring Gully headwall morphology .Earth surface processes and landforms.vol:21,1001-1005.
- 7-Beavis,G.Sara.2000.Structural controls on the orientation of erosion gullies in mid-western New South Wales,Australia.Gemorphology.vol:33,59-79
- 8-Burkard,M.B.,R.A,Kostaschuk.1997.Patterns and controls of Gully growth along the Shoreline of Lake Huron.Earth surface processes and landforms.vol:22,201-911
- 9-Heathwaite,A.L.,T.P,Burt.,S.T,Trudgill.1990.Land-use controls on sediment production in a lowland catchment,South-West England.Soil erosion on agricultural land .John wiley and sons LTD pp 69-86
- 10-Ichim,I.,Mihaiu.,V,Surdeanu.,M.Radoane.,N.Radoane.1990.Gully erosion on agricultural lands in Romania.Soil erosion on agricultural land.John wiley and sons Ltd.pp 56-67
- 11-Kasai,M.,T,Marutani.,Leslie,M,Reid .,N.A.Trustum.2001.Estimation of temporally averaged sediment delivery ration using aggradational terraces in headwater catchment of the Waipaou river ,North Island ,New Zealand.Earth surface processes and landforms.26,1-16
- 12-Lamarche,J.L.2001.Effects of forest roads on flood flows in the Descutes river, Washington. Earth surface processes and landforms .vol:26,115-134
- 13-Nachtergaele,J.,J.Poesen.,L.Vandekerchhov.,D.Oostwoud ijdenes.,M.Roxo.2001 . Testing the phemeral gully erosion model(EGEM)for two Mediterranean environments.Earth surface processes and landforms.vol:26,17-30
- 14-Talken,I.2001.The effect of tillage –induced roughness on runoff and erosion patherns.Gemorphology.vol:37,20-33
- 15-Vanderckhove,L.,C.Kosmas.,M.J.Roxo.,T.D.Figueivedo.2000.Thresholds for gully initiaton and sedimentation in Mediterranean Europe.Earth surface processes and land forms.vol:25,1201-1220
- 16-Zachar,D.1982.Soil erosion .Elsever scientific pub.pp547

The Analysis and Research on Role of Topographical and Morphological on Gulling

Case Study: Northern Slope of Gushe Dagh
(Between Ahar and Meshkinshahr)

Dr. Maryam Bayati Khatibi
Assistant prof. of Geography, University of Tabriz

Abstract:

As the result of gully invention and development in study area, more amount of susceptible soil for cultivation, delivering on slopes into drainage density. Because, for this reason, research and study on invention and development of gullies in study area, are very very important. The role of morphogenic and topographic factors, taking into account in the research of cause and factors of gulling. The gradient, length and shape of slopes, relative relief-as the most important topographical factors influence on runoff and increase or decrease power of erosive force of runoff, playing the most important role. In this article have been analysed the role of topographical factors on regression head of gullies by used of quantitative methods. The results of this analysis show that, the share of slope length on development of head gullies in study area is more than other topographical factors. So that as, if slope length increase and hold constant other factors, potential of soil erosion on slopes will increase to, equal 2.5 times.

Keywords: *Gully erosion, gulling, degradation, sediment produce, soil erosion, topographical factors, northern slopes of Gushe Dagh.*